

[Ragnild Andersen.]

Derfor mener vi, at man bør foretrække legater for lån.

Et nærmere kig på lovforslaget vil vise, at der i selve forslaget ikke er tale om nogen egentlig forbedring af den nuværende støtte på 6 mill. kr. til de grupper, der i dag kan få støtte fra fonden. Det er blevet sagt af andre, at de første 500 000 kr. af den nye bevilling vil gå fra, idet de er beregnet til befordrings- og opholdsudgifter til gymnasiaster, som ikke tidligere har fået hjælp af fonden. Desuden vil man nu også give elever på seminarier og husholdningsseminarier støtte af lånemidlerne, og det betyder, at antallet af studerende, der kan søge lån af fonden, vil stige fra 18 000 til 27 000. Den ærede ordfører for socialdemokratiet udtalte — og det samme går de unges regnestykke ud på — at det rimeligvis vil belaste låneafdelingen med 1 mill. kr. Dertil kommer, at der i år er 3 000 flere studerende, end der var i 1955. Sammen med prisudviklingen betyder disse 3 000 flere, at det beløb på 6 mill. kr., som fastsattes i 1955, skulle reguleres op til 9 mill. kr. — det går i alt fald Danske Studerendes Fællesråds beregninger ud på — dersom man blot skulle bevare status quo.

Fællesrådet peger i sin sidste henvendelse på, at lovforslaget reelt kun vil give en forbedring på små 1½ mill. kr. i alt, ½ mill. kr. til legater og 900 000 kr. til lånebeløb. Kan vi være bekendt, at vi ikke forbedrer uddannelsesfonden for vore unge med mere end 1½ mill. kr.? Min gruppe mener det ikke. Vi mener videre, at den foreslåede støtte til gymnasiasterne er for lille; vi mener, at der også bør gives stipendier til gymnasiasterne, for det er jo rigtigt, hvad andre ordførere har været inde på, at med gymnasieuddannelsen begynder den egentlige videre uddannelse af de unge; mange økonomisk dårligt stillede forældre må opgive at lade deres børn komme i gymnasiet og senere hen få del i den videregående uddannelse. Man burde altså øge støtten til gymnasiasterne ud over de 500 000 kr. til befordrings- og opholdsudgifter, som er foreslået.

Den foreslåede forbedring for den studerende ungdom, som jo kommer til i stigende tal, er efter vor opfattelse ganske

utilfredsstillende. Den kan måske nok tilfredsstille retsforbundet, som, da vi sidst behandlede det tilsvarende lovforslag, ikke ville stemme for det. Jeg må i denne forbindelse hilse med tilfredshed, at de unge har overbevist de ældre om, at der i hvert fald må lån til; retsforbundet går dog i dag ind for at yde lån til de unge studerende, og man lægger fra den side vægt på, at det meste bliver ydet som lån.

Min gruppe mener, at efter de bemærkninger, der er faldet i dag, må der være mulighed for at forbedre lovforslaget i folketinget. Jeg forstår ikke, at den ærede ordfører for socialdemokratiet, hr. Per Hækkerup, der dog engang var medlem af ungdomskommissionen, og som altså kender de unges vilkår, kunne sige, at man måtte foretage en dybtgående undersøgelse i de nærmest kommende 3 år for at finde frem til en forbedring af loven. Vi har haft dybtgående undersøgelser nok; nu drejer det sig om at få gennemført sådanne foranstaltninger, at man kan tale om en virkelig lige ret til den højere uddannelse. Når vi i vort land kan tilbyde på statens bekostning at uddanne jetpiloter — det koster ¼ mill. kr. at uddanne hver enkelt af dem — hvem tør så påstå, at vi ikke har råd til at give 30 mill. kr. ud, for at unge fra småkårs hjem kan gennemføre en højere uddannelse?

Med disse bemærkninger opfordrer jeg til, at man i udvalget forbedrer dette lovs lag ganske betydeligt. Spaden er stukket i jorden, men den er ikke stukket dybt nok; der er god muld længere nede, som skal frem i lyset. Derfor bør dette lovforslag forbedres, før det kommer til anden behandling.

Undervisningsministeren (Jørgen Jørgensen): Jeg takker ordførerne for de forskellige partier for den tilslutning, de alle har givet til lovforslaget. Jeg er naturligvis ganske enig i de betragtninger, der er fremført om, at det foreliggende lovforslag ikke kan anses for at indeholde det endelige med hensyn til, hvad man må anse det for nødvendigt at yde for at gøre adgangen til den højere uddannelse mere lige. Hvis man i udvalget vil vise den samme beredvillighed og forståelse, som er kommet til udtryk her i dag, er det muligt, at vi